

గజెలదయ్యం

శ్రీమతి కాపురానికి వస్తూనే మలయ మూల తాన్ని, మనోధాస్యాన్ని, ఆనందదాయక జీవితానుభవంకోసం, వెంటపెట్టుకొచ్చింది. అందుకేకాబోలు చాలా రోజులవరకు ఆ మలయమారుత పరిమళ ఘుమఘుమలు బాధిస్తుండేవి నన్ను.

“భార్య వచ్చినతర్వాత నీవు పూర్తిగా మారిపోయావురా. కనీసం ఒక్క గంటైనా యిప్పుడు మాతో హుషారుగా గడవవు” అని మా ప్రెండు రిమార్కులు చేసినా ఆఫీసునుంచి నేరుగా - పీలుగావుంటే పని కూడా ఎగకొట్టి-యంటికి చేరేవాడిని. కాని స్వయంగా మా శ్రీమతి ఆ రోజు “కాంచెం త్వరగారండి” అనేసరికి ఆఫీసుకు కాజువల్ లీవ్ పెడదామనిపించిందికాని ప్రాప్రయిటరుకూడా లేకపోవడంతో గుమాస్తాలిక పని చేయించి తప్పక వెళ్ళవలసివచ్చింది.

ఆఫీసుబయట మా ప్రెండు తీవ్రంగా నిమగ్నలు చేస్తుంటే నేనూ వేలుపెడదామని వెళ్ళాను. వారి చర్చ ముఖ్యాంశము ధయ్యాలన్నాయా లేవా అని. అందులో

యిరుపక్షాల బలం సమానంగా వుంది. నేను యే పక్షమో వెంటనే డిసైడ్ చేయమన్నారు. M. sc డిగ్రీ వుమ్మకున్న నేను విజ్ఞాన శాస్త్రరీత్యా ధయ్యాలిలేవని నెప్పడమే సబబని తోచింది... గడియారం 11 గంటలు కొట్టడంతో అందరం ఆఫీసులోకి పోయాము.

లంకా కాగానే, నావర్కు అసిస్టెంటు మా నేజరుకు పురమాయించి యింటిముఖం పట్టాను. అంత త్వరగా వచ్చినందుకు శ్రీమతి చాలా సంతోషిస్తుందని అనుకుంటూ కాంపౌండులో ప్రవేశించాను.

శ్రీమతి చిరువపుతో ఆ హ్యూని నూ ఎదురువచ్చి చేతిలోవున్న కోటును తిసుకుని “ఏమండీ చాల పెందలాడే వచ్చారే, ఈ కాఫీ తీసుకోండి, ముందు” అంటూ ప్లాస్టులోవున్న కాఫీని కప్పులోపోసి యిచ్చింది. తీరికగా కుర్చీలో కూర్చుని కమ్మని కాఫీ ఇపోతుండేమో నన్నట్లు

చప్పరిస్తూ, ప్రశ్నార్థకంగా శ్రీమతివైపు చూచాను.

“మావూరిలో రామారావుగారు న్నారు మాడండి, ఆయనకూతురు శాంత యీవూ రొచ్చిందట. అడ్రస్ వుంది. వెళ్ళి చూసాద్దామంటారా?” అని ప్రారంభించింది శ్రీమతి.

“నీ స్నేహితురాల్ని చూడడానికి నేను తోడురావడం దేనికో?” సమాధానంకోసం ఆసక్తిగ ముందుకు జరిగాను.

“ఏమీలేదు. నేనొక్కతేనే వెళ్ళవం దేనికని. అదికాక పాపం ఆమెకు యీమధ్య యేదో గాలిపోకిందట చికిత్సకోసం యిక్కడకు వచ్చారుకాబోలు.”

“ఏమిటి ధయ్యం పట్టించా! ఏదో మెంటల్ మెక్, ధయ్యం పట్టలేదు

“అనూరాధ”

భూతం పట్టలేదు. అదంతా ఒకపిచ్చి” సైన్సును వెనకవేసుకుని ముందుకు ధైర్యంగా వచ్చాను.

“ఏదో ఒకపిచ్చి ఏపిచ్చయితేనేం లెండి... వెళ్ళివస్తే బావుంటుందండి” సుకుమారహస్తాలను నాలుకాలమీద వేసి ప్రాధేయ పనుతున్నట్లుగా నాముఖంలోకి చూచింది. అరణ్య తిలకకోభితిమైన శ్రీమతి అమాఱుకు ముఖారవిందాన్ని అదే విధంగా పరిశీలిస్తూ చిన్నగా తలవూపాను. “అయితే, గడీ. నాకు తెలుసు మీ రడుపెట్టరని. ఇక బయలుదేరండి. ఇంకొకే త్వరగా రమ్మన్నాను.” చెయ్యి పట్టుకుని కుర్చీలోంచి లేపుతూ అంది.

వెళ్ళగానే శాంత మా శ్రీమతిని గుర్తించి కుశలప్రశ్నలు వేసిందికాని వెంటనే మతి చలించి పచ్చ పచ్చగా కేకలువేయడం, తనలో తనే నవ్వుకోవడం, యెడ్యవం మొదలయిన భయంకర కృత్యాల్ని చేసింది. ఆ సమయంలో ఆమెవంక చూడాలంటే నా వంటి ధైర్యవంతుడు చాలాడు.

ధయ్యాలమీద నాకున్న అభిప్రాయం చూచాయగా రామారావుగారికి సంభాషణలలో తెలియజేసి డాక్టర్లకు చూపించారా అని అడిగాను. అన్నీ అయి భూతి వైద్యుండగరకు వచ్చిందిని నిరాశగా జవాబిచ్చాడో వృద్ధి జమీందారు.

శాంత విపరీతచర్యలు చేస్తున్నప్పుడు కూడా మా శ్రీమతి ధైర్యంగా పలుకరించ ప్రయత్నించింది. తిరిగి యిల్లుచేరినప్పటి నుంచి నాకు సైన్సు యీ విషయంలో కరకా కాబా అని సమస్య యేర్పడింది. ఒక్కొక్కప్పుడు సైన్సుకు లాంగని కొన్ని కేసులు భూతివైచ్యులు హుషుమని పోగొడతారు.

చర్మపుబాధలకన్నిటికీ

“సైబాల్”

చర్మవాఘులన్నిటిని శీఘ్రంగా నివారణచేసి, విషక్రమి నాశనియై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో “సైబాల్” ప్రసిద్ధికెక్కింది. కురుపులు, గజ్జి, ఎక్జిమా, స్కాబిస్, మొటిమలు, తామర, కాలిపగుళ్లు, వ్రణములు, మొదలైన వాటిని కుదుర్చుటలో అణ్ణుతంగా పనిచేస్తుంది.

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

“రమణీన్ బేబీ గ్రైప్”

తయారుచేయువారు:

ది సౌత్ ఇండియన్

మాన్యుఫాక్చరీంగ్ కంపెని, మదుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

నీతారామ జనరల్ స్టోర్సు ఏజెన్సీస్

విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.

భరంపురం (గంజాం), బాంబాయి. బెంగుళూరుసిటీ.

శ్రీమతి భోజనానికి లేవమని పిలచేవరకూ అదే ప్రాబం గురించి ఆలోచిస్తున్నారు.

“శాంతపరిస్థితి మా చారుగా పెద్ద దయ్యాలలు లేవని కోతులుకోస్తారు.” అనే సరికి నన్ను, ముఖ్యంగా నా M. Sc డిగ్రీని ఎత్తిపాడిచినట్లైంది.

ప్రశాంతి వాతావరణంలో శళి సీలకాళంలో తారలతో సరససలాపా లాడుతున్నాడు. వాయుదేవుడు దూది పింజలవంటి మేఘాలతో బంతులాట లాడు తున్నట్లుంది. బాల్కనీక్రింద నైట్ క్వీన్ పరి మళాన్ని నలదిక్కులకు జడజలుతోంది. రోడ్లంతా నిర్మాణవ్యయంగావుంది. అవ్వజే నాతో మాట్లాడడానికి వచ్చిన స్నేహితుల్ని పంపేశాను.

శెడ్రూమ్ లో శ్రీమతి ప్రశాంతంగా నిద్రపోతోంది. చిరుగాలికి రేగిన ముంగరులు ఫాలభాగంమీదపడి అటూయిటూ కదలుతూ వున్నాయి. చిరునవ్వు వీడని మృదుమధురా ధరము నన్ను జిక్కిరిస్తున్నట్లుగా వుంది. ఉచ్చాస నిశ్చాసలకు చలిస్తున్న వక్షస్థలం తీయని శోరికలను రెచ్చకొడుతోంది... ఉజ్వలమైన దీపకాంతిని అంకురింపజేశాను. ఎంతప్రయత్నించినా నిద్రరావడం లేదు.

పిచ్చుపిచ్చు ఆలోచనలు మనస్సులో స్థావరం యేర్పరము కుంటున్నాయి. మా శ్రీమతి ఉద్దేశ్యం ప్రకారం దయ్యంపటిన శాంతి భయంకరాకృతి కళ్ళకు కటిన్లుంది... ఆ విధంగా యెంతకాలం గడచిపోయిందో తెలియదు.

ద్యూటీ అయిపోయినట్లుంది శళి సాగర గర్భంలోకి అంతర్ధానమైనాడు. స్వతంత్రత సంపాదించుకున్న నిశితన గాఢత్వాన్ని చూపిస్తోంది. మగ్గ్య మధ్య చిన్న కుసుకుపాట్లుపడుతున్నాను. ఏమీ తెలి

యనిమొకంలో అదేవిధంగా పడుకున్నాను. ఇంకలో గజలమోత వినిపించేసరికి గుండె రుల్లుమనిపించి వున్నకాస్త నిద్రమత్తు వదిలి పోయింది.... గజలమోత యొక్కడినుంచి వచ్చిందో. ఆ సమయంలో ఎవ్వరు మేలు కొనివుండకే... ఆలోచనలలో అనుమానం, భయం భాగాలు పంచుకుంటున్నాయి... మరొకసారి అదేవిధంగా గజలమోత మోగింది. హఠాత్తుగా శాంత, దయ్యాల గుర్తుకు వచ్చింది. దుప్పటి ఆ పాదముస్తకం తన్నిపెట్టాను దయ్యం నడుస్తుంటే గజలు మోగుతున్నాయనిపించి రక్తప్రవాహ వేగం మోస్తుంది.

ముచ్చెమటలు పోయడంతో దుప్పటి తడిసి చల్లచల్లగా వుంది. అటూ యటూ కదలినప్పుడు బుజాలకు దిండు తగిలినా దయ్యం చేతితో తట్టినట్లునిపించి ప్రాణం పోయినంత వస్తోంది. దయ్యాలకు నిష్పంఠే భయమని మా అమ్మమ్మ చిన్నప్పుడు చెప్పినట్లు జ్ఞాపకం. కాని నిష్పపెట్టే సమయానికి దగ్గర లేకపోవడంతో యేం చేయాలో తోచలేదు. ఇక నెమ్మదిగా శ్రీమతిని లేపక తప్పిందికాదు.

అలసిపోయివుండేమా, బద్ధకంగా అబ్బ యేమిటండీ యిప్పుడు నిద్రలేపుతారు యేంకావాలి? మంచినీళ్ళా? అంటూ లేచింది. శ్రీమతి ఆ మాటలనేసరికి తడారాపోయిన గొంతుకు మంచినీళ్ళు కావాలనే విషయం గుర్తుకువచ్చి అతికష్టమీద అవు నన్నాను.

లైటువేసి గాజుగాసుతో నీళ్ళు తీసుకు వచ్చి నా కందించింది. ఆత్మతగా త్రాగు తుంటే అశ్చర్యపోయి మాస్తోంది శ్రీమతి.

“ముచ్చెమటలు పోనే యెందుకండీ” అంటూ నా నుడుటిమీద చెయ్యివేసి చూచింది. ఇంతలో గజలమోత వినిపించింది. ఆ శబ్దానికి శ్రీమతికూడా ఉలిక్కిపడి నా వంక చూచింది.

పంటనే ధైర్యం తెచ్చుకుని బాల్కనీ క్రింద లైటువేసి కిటికీగుండా తలుపు చాటు చేసుకుని క్రిందకు చూచింది. తక్షణమే “ఓసి, ఎంత భయపెట్టావే” అని కిలికీలా నవ్వేసింది. సంగతేమిటో తెలియక పోవడం వల్ల ప్రయత్నించినా నేనుకూడా నవ్వాను. శ్రీమతి నెమ్మదిగా నా దగ్గరకు చేరి “ఏమండీ యింకేనా యీ రాధాంత మంతా?” అని ప్రశ్నార్థకంగా నా వంక చూచింది. జ్యోతులావున్న నా కళ్ళను చూచి నేను నిద్రపోలేదని, బహుశః దానికి కారణం యీ గజల దయ్యమే అని శ్రీమతి పూహించింది.

“మీరు గజలమోతవిని యేమిచేమిటో పూహించుకుని భయపడివుంటారుకదూ. ఎందుకండీ అంత భయం వైస్తు యేమిచె ప్పిందో మీకు తెలియకపోతేగా, ఇటు రండి చూపిస్తాను మీ భయానికి పోతువు అంటూ కిటికీదగ్గరకు తిసుకుపోయింది.

నైట్ క్వీన్ చెల్లదగ్గరలో వచ్చగా గుంట చేసుకుని పడుకున్న చిన్న కుక్కపిల్ల చెట్ల పాదులలోనుంచి వచ్చిన నీటి చెమ్మకు అటూ యటూ కదులుతోంది. దానిమెడలో వున్న గజలు ఆకదలినప్పుడల్లా మోగుతున్నాయి. నన్ను భయపెట్టిన గజలదయ్యం ఆ చిన్న కుక్కపిల్లనే తెలిసేసరికి పొట్ట చక్కలయ్యే ట్లు నవ్వాను. నన్ను చూచి మా శ్రీమతి కూడా నవ్వేసింది. ★

END GREY HAIR

రంగులనుచూచి మోసపోవడం. అది తాత్కాలికము మా సువాసనగల “మన్ మోహిని ఆయిల్” అనేక వనమూలికలతో ఆయుర్వేద పద్ధతిలో తయారైనది. 40 సంవత్సరముల వయస్సువరకు వెండ్రుకలను నల్లగా వుంచును. ఇదిగాక మెదడుకు చలవనిచ్చును. ఉన్మాదము, తలనొప్పి వగైరా జబ్బుల రానీయదు. జ్ఞాపక శక్తిని కంటిచూపును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా నెరసవుంటే ఒక సీసా రు. 3-8-0. 3 సీసాలు రు. 9-0-0. నగము నెరసవుంటే ఒక సీసా రు. 5-0-0. 3 సీసాలు రు. 12/- పూర్తిగా నెరసవుంటే ఒక సీసా రు. 7/- లు 3 సీసాలు రు. 18/- లు.

Guarantee Supplied on Special request
Sri Kalyan Aushadhalya
(A. P.) P. O. Aliganj (MONGHYR)

మీ బిడ్డ...

1, 3 సంవత్సరముల మధ్య శాఖాహారులైన మగ బిడ్డలలో, లివర్ వ్యాధులు సామాన్యమని, మా లెక్కలవల్ల తేలుచున్నది.

తరుచుగ అజీర్ణ వ్యాధులు, కడుపు ఉబ్బు రము, చికాకు పడుట, కోపము, ఆకలి మందగించుట మొదలైన గుణములు లివర్ వ్యాధిని సూచించు లక్షణములు.

వకాలంలో జిమ్మిలారిని ఎంచుకోండి.

జిమ్మిన్

లివర్ క్యూర్

జిమ్మి వెంటేటరమణయ్య & సన్స్
జిమ్మి బిల్డింగ్, ప్రైవేట్, మద్రాసు-4.

ప్రాంచులు : గుండా కృష్ణమూర్తి బిల్డింగ్, 829, నాగేశ్వరరావు పంతులు రోడ్, గాంధీనగరం పోస్టు, విజయవాడ; ఓరుగంటివారి వీధి, విజయనగరం సీటీ

